

Artikel 1

Ukrainakriget: Hur sex nya trender formar konflikten

En bra sammanfattning från 2025

Obevekliga drönarattacker mot civila och infrastruktur som orsakar strömavbrott över hela Ukraina, ökande rysk sabotageverksamhet i Europa samt Ukrainas långdistansattacker mot rysk energi präglade kriget under 2025.

Räddningsarbetare söker genom rasmassorna i ett bostadshus som delvis förstörts av ett ryskt flyganfall i Odessa den 27 januari 2026.

Huvudpunkter

- Ryssland gjorde begränsade men kostsamma framryckningar i Donetsregionen och ökade trycket längs den norra fronten och i Zaporizjzjaområdet.
- I takt med att Ryssland ökade sin drönarproduktion intensifierades också angreppen mot civila i Ukraina.
- Ryssland trappade upp attackerna mot Ukrainas energinfrastruktur inför den kallaste vintern sedan krigets början, vilket ledde till omfattande strömavbrott.
- Ukraina ökade sina långdistansattacker djupt in i ryskt territorium och riktade in sig på olje- och militära anläggningar.
- Ryssland testade Europas säkerhet genom sabotage, drönaröverflygningar och provokativa vapendemonstrationer.
- Ukraina stod inför fler ryskrekryterade sabotörer och interna utmaningar kring antikorrupsionsarbete.

Ryssland är fast i ett utnötningskrig i Ukraina, med små framgångar på stridsfältet till höga kostnader för både personal och ekonomi. Samtidigt har Ukraina svarat med mer precisa attacker mot rysk oljeindustri. Ryska styrkor har också bedrivit sin mest destruktiva kampanj mot civila och energinfrastruktur, vilket kastat Ukraina i mörker. Genom sabotage och drönare som nått längre in i Europa har Ryssland även hotat europeisk säkerhet.

Rapporten analyserar sex centrala teman som präglat konflikten under det senaste året, inklusive utvecklingen vid fronten, attacker mot civila och energi, spridning av konflikten till Ryssland och Europa samt sabotage och antikorrupsionsprotester i Ukraina.

1. Ryska offensiver 2025 ökade längs fronten trots stora förluster

Trots att tempot i Rysslands offensiver ökade under 2025 var framstegen fortsatt små, likt tidigare år. Ryssland utökade kontrollen över Ukrainas territorium med cirka 4 % och kontrollerar nu omkring 20 % av landet.

De flesta framryckningar skedde i Donetskregionen, särskilt kring staden Pokrovsk. Efter två års strider erövrades nästan hela staden i december 2025, till priset av stora förluster.

Framgångarna gjorde det möjligt för Ryssland att fortsätta operationer in i Dnipropetrovskregionen, där våldet nästan tredubblades. I Zaporizjzja destabiliserades fronten efter ryska framryckningar västerut.

I centrala Donetsk fortsatte ryska styrkor mot Kostiantynivka, vars fall skulle öppna vägen mot Kramatorsk och Slovjansk – de sista större ukrainska städerna i regionen.

På den norra fronten försökte Ryssland skapa buffertzoner. I Charkivregionen stoppades ryska framgångar av en ukrainsk motoffensiv, medan strider intensifierades i Sumy och kring Vovtjansk.

2. Intensifierade dröñarattacker mot civila

Under 2025 ökade dröñarattacker mot civila kraftigt och blev vanligare än andra attackformer. Drönare användes både vid fronten och längre in i landet.

Särskilt i Chersonregionen dokumenterades attacker där civila medvetet riktades, ibland kallade ”jakt”.

Långdistansattacker mot städer kombinerade drönare, robotar och lockmål för att överbelasta luftförsvaret. Cirka 86 % av attackerna mot civila träffade tätbefolkade områden som Kiev, Odessa och Dnipro.

Angreppen slog ofta mot bostäder och infrastruktur och tycks ha syftat till att öka lidandet snarare än att uppnå militära vinster.

3. Upptrappade attacker mot energiinfrastruktur

Inför vintern 2025 intensifierade Ryssland sina attacker mot Ukrainas energisystem. Över 735 attacker registrerades mellan september och februari – fler än tidigare vintrar.

Resultatet blev återkommande strömbavbrott. När temperaturen sjönk under noll i januari förvärrades krisen.

Invånare i storstäder som Kiev, Odessa och Charkiv saknade el, vatten och värme i flera dagar. Över 1 100 personer behövde vård för köldskador och nedkylning.

4. Ukrainas långdistansattacker nådde Ryssland

Under 2025 ökade Ukraina sina attacker mot rysk infrastruktur, särskilt oljeanläggningar.

Attackerna minskade raffinaderikapaciteten med upp till 20 % och försvårade exporten. Ryssland tvingades lagra stora mängder olja till havs.

Ukraina attackerade även militära anläggningar, järnvägar och strategiska flygplan. Dessa insatser skadade Rysslands rykte som militärmakt.

5. Ryssland testade Europas säkerhet

Kriget påverkade Europa mer än tidigare under 2025. Ryssland misstänks ha genomfört sabotage och provokationer i flera länder.

Drönarincidenter inträffade nära NATO-anläggningar och störde civil flygtrafik, bland annat i Litauen. Sabotage drabbade även järnvägar i Polen och infrastruktur i Skandinavien.

Ryska drönare som avvek från Ukraina nådde även EU-länder som Rumänien och Polen.

6. Sabotage och antikorrupsionsprotester i Ukraina

Ukraina mötte ökande sabotage från ryskrekryterade personer, ofta unga eller sårbara individer som lockades med pengar.

Tidigare dominerade mordbrand, men 2025 ökade användningen av sprängladdningar kraftigt.

Samtidigt ökade missnöjet mot korruption. Sommaren 2025 bröt protester ut mot en lag som hotade oberoendet hos antikorrupsionsorgan. Regeringen drog snabbt tillbaka förslaget. Det visade att starkt folkligt motstånd mot korruption fortsatt är centralt i Ukrainas samhälle.

Sammanfattning

Kriget har utvecklats till ett utnötningskrig där Ryssland gör små territoriella vinster till höga kostnader. Samtidigt har attackerna mot civila och energiinfrastruktur ökat kraftigt, vilket orsakat omfattande strömbavbrott och svåra levnadsförhållanden i Ukraina.

Drönarkrigsföring har blivit central, med frekventa attacker mot både frontlinjen och städer. Ukraina har svarat genom att slå mot mål djupt inne i Ryssland, särskilt oljeanläggningar och militär infrastruktur. Konflikten har också spridit sig utanför Ukraina genom sabotage och incidenter i Europa, vilket ökat spänningarna där. Inom Ukraina märks både ökande sabotage från rysk sida och ett fortsatt starkt folkligt motstånd mot korruption.

Sammantaget: kriget blir mer utdraget, mer teknologiskt (drönare) och påverkar allt fler områden – både civilt och internationellt.

Artikel 2 (+ Artikel 4)

Analys: Ryssland och Ukraina intensifierar drönarkrig på långt avstånd

Av Dylan Malyasov

2 april 2026 (uppdaterad 2 april 2026)

Huvudpunkter

- **ACLED** registrerade över 3 000 ryska flyg- och drönarattacker mot Ukraina i mars, medan ukrainska attacker inne i Ryssland ökade till över 1.400 i 27 regioner.
- Data visar att båda sidor kraftigt ökade långdistansattacker med drönare och robotar, vilket tyder på en varaktig upptrappning snarare än en tillfällig topp.

ACLED står för *Armed Conflict Location & Event Data Project*. Det är en internationell organisation som samlar in, analyserar och publicerar data om konflikter och politiskt våld runt om i världen

Ryssland och Ukraina ökade kraftigt sina långdistansattacker i mars, där båda sidor utvidgade drönar- och robotattacker långt bortom frontlinjen, enligt en ny analys från **ACLED**:s senioranalytiker Witold Stupnicki.

Uppgifterna pekar på en fortsatt ökning i attackintensitet, vilket bland annat framgår av en rekordstor rysk attack med 948 drönare den 23–24 mars, samt en parallell ökning av ukrainska attacker mot kritisk infrastruktur inne i Ryssland.

De senaste siffrorna tyder på att kriget går in i en ny fas där långdistansattacker inte längre är begränsade till frontlinjen. **ACLED** uppger att Ryssland genomförde över 3 000 attacker i mars (upp från 2 712 i februari), medan Ukraina genomförde över 1.400 attacker i 27 ryska regioner under samma period. Denna uppgång ses som en medveten eskalering snarare än en tillfällig ökning.

Rysk strategi

Enligt Stupnicki består Rysslands luftstrategi av flera lager:

Kombinationen av nattliga attacker för att utmatta luftförsvaret och dagliga attacker för att utnyttja luckor, samtidigt som specifika robotar riktas mot energinfrastruktur.

Målet verkar vara att försvaga Ukrainas luftförsvär samt öka trycket på energisystem och logistik. Massiva drönarattacker tycks vara utformade för att först tvinga Ukraina att använda sina försvarsresurser under natten, och därefter slå till igen när skyddet är svagare.

Attackerna kopplas också till förberedelser för markoperationer, särskilt kring Donetsk och viktiga transportleder.

Ukrainsk strategi

Ukraina har samtidigt utökat sina attacker inne i Ryssland, både i omfattning och geografisk spridning.

Fokus har skiftat från militära mål nära gränsen till attacker mot Rysslands exportinkomster, särskilt oljeinfrastruktur. I slutet av mars träffades bland annat oljeanläggningar i Leningradregionen.

Satellitbild av hamnen i Ust-Luga i Finska viken efter den ukrainska attacken. Ust-Luga, 27 mars 2026. (Foto: VANTOR)

Dessa attacker störde tillfälligt cirka 40 % av Rysslands oljeexportkapacitet. Syftet är att minska Rysslands inkomster från kriget, särskilt i ett läge där energimarknaden gynnat ryska intäkter. Ryssland svarade med att införa ett fyra månader långt exportförbud på bensin från 1 april.

Förändrad kapacitet

Ukrainas ökade slagkraft beror delvis på att landet blivit bättre på att slå ut ryska luftförsvarssystem, vilket skapat luckor som gör det möjligt för större drönarsvärmar att nå mål över 1 000 km bort.

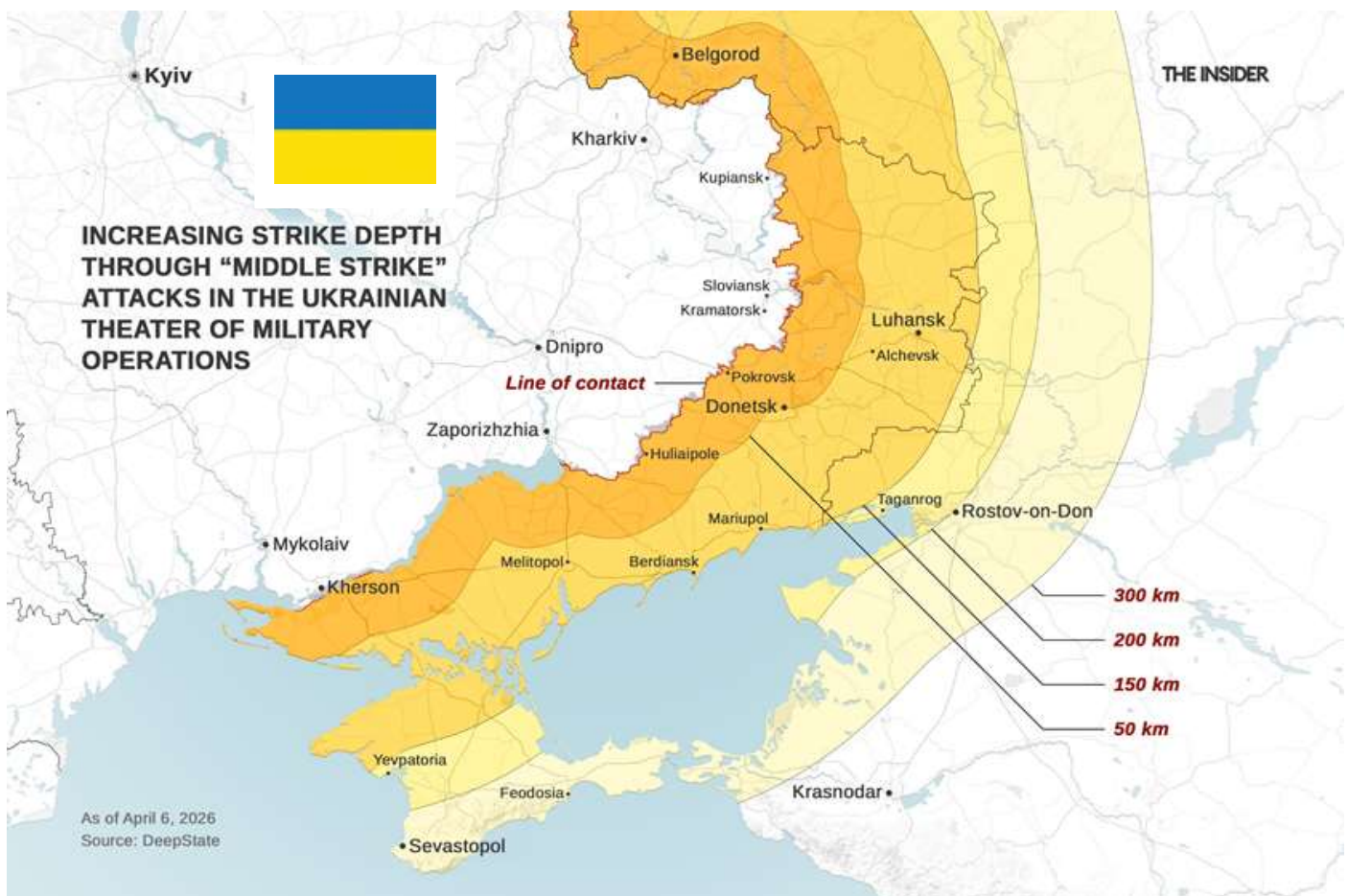
Samtidigt ökar båda sidor sin drönarproduktion:

- Ryssland producerar fler och snabbare Shahed-drönare
- Ukraina ökar sin inhemska produktion

Detta möjliggör större och mer avancerade attacker.

Slutsats

Utvecklingen visar att långdistanskrigföring med drönare och robotar blivit en avgörande del av kriget.

Båda sidor riktar nu attacker mot:

- energiinфраstruktur
- ekonomiska resurser
- logistik långt bakom fronten

Trenden pekar uppåt, och infrastrukturen kommer sannolikt att fortsätta vara centrala mål i kriget.

Sammanfattning

Både Ryssland och Ukraina har kraftigt ökat sina långdistansattacker med drönare och robotar. Ryssland fokuserar på att slå ut Ukrainas luftförsvaret och energainfrastruktur, medan Ukraina riktar in sig på rysk oljeindustri och ekonomi.

Kriget går nu in i en ny fas där attacker långt bakom frontlinjen spelar en avgörande roll – och intensiteten fortsätter att öka.

Artikel 3

Ukraina höjer drönarkriget till sin fördel

Ukraina förnyar snabbt, Ryssland skalar upp hårt. Ukraina börjar nu göra båda delarna.

av Igor Kossov
11 april 2026

Ukrainska drönare är inne i en segersvit.

Den bedömningen kommer från flera håll – från ryska militärbloggare till internationella militära analytiker, ukrainska soldater och Kievs överbefälhavare, Oleksandr Syrskyj.

”Sedan december har våra enheter för obemannade system neutraliserat fler fiendesoldater än de rekryterar till sina led”, skrev Syrskyj den 9 april.

Flera ryska bloggare har nyligen uppgett att ukrainska drönare flyger längre, träffar mer exakt och blir svårare att stoppa.

Militära källor och analytiker kopplar utvecklingen till två faktorer: att Ukraina har ett mer dynamiskt militärindustriellt system som främjar innovation, och att Kiev nu börjar utnyttja detta fullt ut.

De mest dramatiska resultaten kommer från medeldistansdrönare, som slår mot mål 20 till flera hundra kilometer bort. Dessa verkar orsaka stora problem för rysk logistik, luftförsvaret och andra högvärdiga mål.

Institute for the Study of War tillskriver delvis dessa attacker Rysslands avstannade framryckningar och Ukrainas framgångsrika motoffensiver.

”Som man kan se i många videor från andra sidan är Ryssland hjälplöst mot våra medel- och långdistansdrönare”, sade Valentyn Prokopchenko, drönarspecialist. Detta är en positiv vändning för Ukraina, som tidigare ansågs halka efter i drönarkrigsföring.

Orsaker till utvecklingen

Analytiker pekar på tre huvudskäl:

- Ukrainas försvarsindustri har mognat och vuxit snabbt.
- Den tekniska nivån har förbättrats (räckvidd, precision, motståndskraft mot elektronisk krigföring).
- Ukraina har blivit bättre på att skala upp fungerande lösningar.

Tidigare fastnade innovationer ofta på brigadnivå, men detta håller på att förändras. Samtidigt anses Ryssland fortfarande vara starkare på massproduktion, men Ukrainas förmåga att skala upp förbättras snabbt.

Fler framgångsrika attacker

Enligt Syriskj ökade antalet träffade mål med 50 % i mars jämfört med februari, och förlusterna som orsakades ökade med 29 %.

Över 150 000 mål träffades, och drönarenheter genomför mer än 11 000 uppdrag per dag.

Medeldistansattacker slog mot:

- logistikbaser
- kommandocentraler
- olje- och energianläggningar

Analyser visar att nästan hälften av attackerna riktas mot ryskt luftförsvar, vilket öppnar vägar för längre attacker in i Ryssland.

Strategisk effekt

Området 50–250 km bakom fronten blir allt farligare för ryska styrkor, vilket försvårar offensiva operationer.

Attackerna påverkar inte bara militären utan även ekonomi och export.

”När drönarattacker börjar påverka export och energihantering är det inte bara nyheter – det är strategiskt tryck”, säger analytikern Bogdan Popov.

Ryska reaktioner

Ryska militärbloggare bekräftar i stort utvecklingen och varnar för att Ukraina fått ett teknologiskt försprång.

Vissa uppger att ryska myndigheter ser situationen som ”kritisk”, där nya drönare:

- är svåra att upptäcka
- fungerar dygnet runt
- motstår elektronisk störning

Snabb tillväxt

Drönare har gått från specialverktyg till centrala vapensystem och används för:

- spaning
- attacker mot personal och fordon
- precisionsanfall

Ukraina planerar att producera 7 miljoner militära drönare under 2026. Produktionen har ökat kraftigt varje år:

- 800 000 (**2023**)
- 2,2 miljoner (**2024**)
- minst 4 miljoner (**2025**)

Försvarsindustrin växer snabbt, särskilt inom drönarteknik.

Ukraina har tagit ett tydligt steg framåt i drönarkriget genom snabb innovation. Detta pressar Ryssland både militärt och ekonomiskt och kan förändra maktbalansen i kriget.

Sammanfattning

Ukraina har fått övertaget i drönarkriget genom snabb innovation och förbättrad förmåga att skala upp tekniken. Deras drönare slår effektivt mot rysk logistik, luftförsvar och energinfrastruktur, vilket bromsar ryska offensiver.

Samtidigt växer Ukrainas försvarsindustri snabbt, och drönare används nu i stor skala med ökande precision och räckvidd. Detta skapar både militära och ekonomiska problem för Ryssland och kan förändra krigets maktbalans.

Artikel 4

Ukrainas ”medeldistansslag”: Hur Kievs styrkor lärde sig att slå mot mål upp till 300 kilometer bakom fronten – och varför Ryssland inte kan stoppa dem

Sedan februari 2026 har Ukrainas försvarsstyrkor börjat öka antalet drönarattacker på avstånd mellan 30 och 300 kilometer från frontlinjen. Detta är resultatet av satsningar på att utöka produktionen av så kallade *”medeldistansslag”-drönare*, skapa specialiserade enheter och bygga upp så kallade spanings- och anfallsnätverk. Allt detta har gjort det möjligt för den ukrainska militären att närma sig paritet med ryska styrkor när det gäller attacker mot logistik. Det har också hjälpt Kiev att få ett övertag i att slå ut luftförsvarssystem. Detta skapar i sin tur förutsättningar för djupare och mer effektiva angrepp mot hela stödsystemet för ryska trupper och försvårar effekten av så kallade *”köttkvarnsanfall”* – en taktik som den ryska ledningen ofta använder.

Rysslands fullskaliga krig mot Ukraina utvecklades snabbt från ett *”klassiskt”* manöverkrig centrerat kring artilleri till ett ställningskrig, och därefter vidare till ett krig där drönaroperatörer och digitala ledningsplattformar spelar en avgörande roll. Inför brist på manskap blev Ukrainas försvarsstyrkor bland de första i världen att systematiskt integrera drönare på alla stridsnivåer och delvis ersätta soldater med obemannade system i en rad strids- och logistiska uppgifter.

I mars 2025 lanserade Ukraina ett nytt försvarsprojekt kallat **”Drönarlinjen”**. Målet var att skapa en drönartät **”dödszon”** där fienden varken kunde genomföra aktiva offensiva operationer eller avancera mot ukrainska infanteripositioner. För att uppnå detta förstärktes specialiserade enheter för drönarsystem och blev en *”andra linje”* som kunde täcka sårbara frontavsnitt och hålla tillbaka fiendens anfall.

Men ett överdrivet fokus på att slå ut rysk personal ledde ofta till att andra kritiskt viktiga uppgifter försumrades. Dessutom är det fysiskt omöjligt att skapa en obruten *”vägg av drönare”* som kan stoppa allt ryskt infanteri i alla väder och vid alla tider på dygnet. Utan tillräckligt eget infanteri för att kontrollera terräng och hålla positioner räcker inte ens stora

förluster hos fienden för att garantera ett stabilt försvar. Nya lösningar krävdes – sådana som inte bara skyddar frontlinjen utan också möjliggör operationer djupt inne på fiendens territorium, från några tiotal till flera hundra kilometer, det som i militär terminologi kallas den operativt-taktiska nivån. Dyra och begränsade system som HIMARS och ATACMS (**Army Tactical Missile System**) löste inte detta problem.

Info-Brev 27

Lars Navander

Anfall mot ryska luftvärnsystem SAM och radarstationer i ryska operativa området januari-mars 2026

The INSIDER
15 april, 2026

Problem med att slå mål på operativt djup

I slutet av 2025 blev ukrainska drönaroperatörer och specialister inom drönarflygning alltmer medvetna om systematiska felbedömningar. Trots hög effektivitet i angrepp mot ryskt infanteri fortsatte ryska anfallsstyrkor att avancera genom att infiltrera svagt bemannade ukrainska positioner och befästa sig på taktiskt djup. Ukrainas styrkor orsakade förluster i en takt som nästan motsvarade Rysslands förmåga att ersätta dem och skapade förberedda “dödszoner” längs fronten – men det räckte inte. Ryskt infanteri spreds över frontområdet, där de riktade in sig på ukrainska drönaroperatörer, granatkastarbesättningar och logistik, vilket tvingade de ukrainska styrkorna att dra sig tillbaka.

Redan dessförinnan hade analytiker hävdad att de ryska väpnade styrkorna hade minskat – om inte helt eliminerat – sitt teknologiska underläge inom drönare. Den innovativa drönanvändning som länge varit en ukrainsk styrka och hjälpt till att kompensera brist på personal och materiel började gradvis försvagas under 2025.

I november 2025 skrev Serhij “Flash” Beskrestnov om behovet av att utveckla och införa billiga loitering-munitioner med en räckvidd på 50–100 km som ett mer ekonomiskt alternativ till dyra system som HIMARS. Denna räckvidd är avgörande eftersom den täcker området där viktiga frontnära mål, som flyttats längre bak av ryska styrkor, är koncentrerade. Han påpekade också att sådana drönare kräver nya lösningar inom kommunikation, navigation och design.

Sammanfattning

Ukraina har sedan 2026 kraftigt ökat användningen av drönare för attacker på medellånga avstånd (30–300 km bakom fronten). Genom att bygga upp produktion, specialiserade enheter och så kallade spanings- och anfallsnätverk har man närmat sig Ryssland i förmågan att slå mot logistik – och till och med fått ett övertag när det gäller att slå ut luftförsvaret.

Kriget har utvecklats från artilleribaserat manöverkrig till ett drönardominerat krig där kontroll över området bakom fronten är avgörande. Ukraina insåg att det inte räcker att bara slå mot fiendens soldater vid fronten – man måste störa transporter, ledning och resurser längre bak.

Därför har Ukraina satsat på så kallade “middle strike”-förmågor: billigare drönare som kan slå mål på operativt djup. Dessa används för att angripa logistik, luftförsvaret, radar och samlingsplatser. Samtidigt har nya taktiker och tekniska lösningar (t.ex. nya frekvenser och mer autonoma drönare) gjort dem svårare att stoppa.

Effekten har blivit att ryska styrkor får svårare att flytta trupper och materiel, vilket bromsar deras offensiver. Ukraina försöker särskilt motverka rysk infiltrationstaktik genom att slå fienden innan den når frontlinjen.

En viktig framgång är att Ukraina i ökande grad slår ut ryska luftförsvärssystem, vilket öppnar möjligheter för djupare attacker. Samtidigt betonar experter att framgångarna inte bara beror på teknik utan också på bättre organisation, underrättelser och samordning.

Slutsatsen är att kriget håller på att förändras: fokus flyttas från ett utmattningskrig vid fronten till en kamp om kontroll över djupet bakom frontlinjen, där drönare spelar en central roll.

Artikel 5

Storbritannien ska leverera 120 000 drönare till Ukraina i det största stödpaketet någonsin

*Sofia Syngaivska
15 april 2026*

Minst 120 000 drönare kommer att levereras till Ukraina av Storbritannien i år. Majoriteten tillverkas av företag baserade i Storbritannien.

Det nya paketet som tillkännagavs idag av @JohnHealey_MP kommer att omfatta långdistansdrönare för anfall, spaningsdrönare, logistiska drönare samt maritima kapaciteter.

Artikel 6

Har Washington övergett Ukraina?

Det är dags att inse fakta – vår regering har ett begränsat genuint intresse för Ukraina, för Putins krig mot Ukraina och oss, eller ens för vad jag anser vara våra viktiga amerikanska nationella säkerhetsintressen i Ukraina.

cagle.com

– LAST AMERICAN WEAPON DELIVERY –

POLITICOPRO:s artikel
nedan är värd att läsa.

**Pentagon säger att stödet
till Ukraina inte kan förlita
sig på amerikanska bidrag**

Av: Chris Lunday | 17 april 2026

Vid Ukrainas senaste stödmöte uppmanade **Elbridge Colby** Europa att ta ett större ansvar för stödet till Ukraina, samtidigt som allierade presenterade nya löften.

- **Elbridge Colby är USA:s biträdande försvarsminister för policy (Under Secretary of Defense for Policy) sedan 2025**
- **Ha spelat en central roll i USA:s nationella försvarsstrategi 2018, som flyttade fokus från terrorism till stormaktsrivalitet – särskilt mot Kina**

Pentagons högsta policytjänsteman varnar för att framtida militärt stöd till Ukraina inte kan vara beroende av USA, vilket ökar trycket på europeiska allierade att ta ledningen.

I uttalanden som framfördes vid veckans möte i Ukraine Defense Contact Group i Berlin och publicerades på X på torsdagskvällen sade Elbridge Colby att Washingtons stöd i hög grad har byggts på att ”tappa av begränsade amerikanska lager”, en strategi som han signalerade inte längre är hållbar. I själva verket försökte Colby stoppa amerikanskt stöd från början. Nu använder han brister för att främja sitt långvariga mål. Hans nära allierade i administrationen, vicepresident J.D. Vance, uttryckte nyligen stolthet över att ”vi” – alltså USA – stoppat stödet till Ukraina. Historien kommer sannolikt att se deras agerande som en skam, och väljarna också.

”Europa måste påskynda övertagandet av huvudansvaret för kontinentens konventionella försvar”, sade Colby. ”Detta är inte en fråga om val, utan en strategisk nödvändighet.”

Han tillade att fortsatt stöd till Kiev ”inte får vara beroende av betydande amerikanska bidrag” och uppmanade allierade att i stället öka finansiering och produktion.

Under Donald Trump har nytt amerikanskt militärt stöd till Ukraina minskat till nästan ingenting. Däremot är Washington villigt att sälja vapen till Kiev, finansierade av andra allierade genom Natos program Prioritised Ukraine Requirements List, som samlade in 3,7 miljarder euro för vapenköp förra året. Samma administration har dock också sagt att sådana vapen inte är tillgängliga på grund av att de används i Iran.

USA:s militära stöd till Ukraina minskade med 99 procent år 2025, enligt Kiel Support Tracker, som följer stödet till Kiev. ”Samtidigt ökade Europa kraftigt sina stödinsatser, med 59 procent för finansiellt och humanitärt stöd och 67 procent för militärt stöd jämfört med genomsnittet 2022–24. Som resultat låg det totala stödet 2025 nära tidigare nivåer”, uppgav de.

Denna vecka sade vicepresident J.D. Vance att han var stolt över att USA stoppat militärt stöd till Ukraina.

”En av de saker jag är mest stolt över att vi gjort i denna administration är att vi sagt till Europa att om ni vill köpa vapen kan ni göra det, men USA köper inte längre vapen och skickar dem till Ukraina”, sade han vid ett evenemang arrangerat av Turning Point USA.

Trots övergången till att sälja vapen står USA och dess allierade i Gulfregionen också under press till följd av kriget mot Iran som inletts av Trump och Israel, med krav på att fokusera på att återuppbbygga lager av luftförsvarsmissiler som även Kiev efterfrågar.

Info-Brev 27

Lars Navander

Colby pekade på behovet av att prioritera ”de mest betydelsefulla hoten mot amerikaner”, vilket understryker en bredare ombalansering som redan pågår.

Budskapet kom samtidigt som europeiska allierade presenterade en ny våg av stöd till Ukraina i samband med mötet i Berlin, med fokus på drönare, luftförsvar och långräckviddiga anfallskapaciteter.

Tyskland meddelade att de kommer att finansiera ytterligare Patriot-luftförsvarsmissiler – som ska produceras inom landet – samt IRIS-T-luftförsvarssystem och finansiering för långdistansdrönare byggda i Ukraina.

Storbritannien lovade 120 000 drönare som en del av sitt årliga militära stödpaket, medan Nederländerna avsatte hundratals miljoner euro för drönarkapacitet. Belgien och Spanien utlovade också ny finansiering, riktad mot luftförsvar, artilleri och stöd till stridsflyg.

Tillkännagivandena visar både framsteg och begränsningar. Medan Europas bidrag ökar står Ukraina fortfarande inför akuta brister i luftförsvarssystem för att stoppa ryska ballistiska robotar, samtidigt som produktionskapaciteten har svårt att hålla jämna steg med efterfrågan.

Colby betonade att det krävs större insatser för att täppa till detta gap. ”Europa måste sätta kontinentens försvar och därmed sitt militära stöd till Ukraina på en verkligt hållbar grund”, sade han och efterlyste en starkare försvarsindustriell bas. Innan jag avslutar: vår försvarsminister har för andra året i rad vägrat att delta i denna Ukrainakonferens – inte ens på distans. Tillsammans med att utrikesdepartementets veckosammanfattningar knappt nämner Ukraina (i 11 av de senaste 12 veckorna) tyder det på att vår verkställande makt har litet intresse för Ukraina – eller våra nationella säkerhetsintressen där. Ja, Ukraina har stöd i kongressen, men med administrationens nuvarande inflytande över kongressledningen och dess ovilja att utmana administrationen måste vi se verkligheten som den är. Kongressen är den del av staten som har potential att driva fram åtgärder till stöd för Ukraina. Detta får bli ämnet för en framtida text, men arbete krävs.

Sammanfattning

Texten hävdar att USA håller på att dra sig tillbaka från stödet till Ukraina och att ansvaret i stället flyttas över till Europa.

Pentagon, genom Elbridge Colby, säger att framtida militärt stöd inte kan bygga på USA:s resurser, eftersom de är begränsade. I stället uppmanas europeiska länder att ta huvudansvaret och öka både finansiering och produktion av militärt stöd.

Under Trump-administrationen har USA:s direkta militära stöd till Ukraina nästan upphört, även om man fortfarande kan sälja vapen som finansieras av andra länder. Samtidigt har Europa ökat sitt stöd betydligt och fortsätter att utlova nya satsningar, särskilt på drönare och luftförsvar. Trots detta har Ukraina fortfarande stora brister, särskilt inom luftförsvar. Artikeln uttrycker också kritik mot USA:s regering och menar att den saknar intresse för både Ukraina och amerikanska säkerhetsintressen, medan hoppet i stället sätts till att kongressen kan påverka politiken framöver.

Artikel 7

**Ukraina beställer 25 000 markdrönare — mer än dubbelt så många som förra årets totala antal.
Denna industri existerade inte före 2022.**

*Av Olena Mukhina
18/04/2026*

Ukraina planerar att upphandla 25 000 markdrönare, som successivt ska levereras till frontförband under första halvåret 2026. Det är mer än dubbelt så många som under hela 2025 och visar på en snabb ökning av sektorn, enligt Ukrainas digitaliseringsminister Mychajlo Fedorov.

Enligt ministern är det strategiska målet att helt övergå till markdrönarsystem för logistiken vid fronten. Bara i mars genomförde ukrainska styrkor mer än 9 000 sådana uppdrag.

Kontrakt, miljarder och snabbare processer utan byråkrati

För att genomföra denna strategi har regeringen kraftigt omstrukturerat upphandlingsmekanismerna. Försvarsupphandlingsmyndigheten har redan tecknat 19 kontrakt till ett värde av 268 miljoner dollar.

Ett av de största hindren var beskattning: vissa markdrönarsystem började omfattas av moms, vilket ledde till prisjusteringar och förseningar. Som svar tillät försvarsministeriet att kontrakt kunde fortsätta trots prisförändringar — ett beslut som förhindrade leveransstörningar.

Samtidigt har finansieringen synkroniserats, de årliga upphandlingsvolymerna ökat och kontraktsprocesserna snabbats upp. Ett särskilt kompetenscenter för markdrönare har också etablerats för att samordna samarbetet mellan militären, generalstaben och tillverkare.

Ett annat fokusområde är långsiktig planering. Tillverkare kommer redan i år att börja få kontrakt för 2027, vilket möjliggör bättre produktionsplanering och minskar risken för störningar i leveranskedjorna.

Explosiv tillväxt inom försvarsteknik och fokus på skala

Markbaserad markdrönarteknik har blivit ett av de snabbast växande segmenten inom Ukrainas försvarsteknologimarknad. Vid starten av det fullskaliga kriget existerade denna nisch i praktiken inte – men idag har den utvecklats till en egen industri.

Inom Brave1-klustret verkar redan över 280 företag som tillsammans har utvecklat mer än 550 lösningar. Totalt har 175 bidrag delats ut för att stödja teknikutveckling.

Utöver logistikplattformar utvecklas flera andra områden aktivt:

- ingenjörssystem för minläggning och minröjning
- stridsdrönare på marken
- kamikazeplattformar
- automatiserade tornsystem för att bekämpa luftburna hot

Den grundläggande principen bakom detta ekosystem är skalbarhet och kostnadseffektivitet.

Fokus ligger inte på ett fåtal dyra system, utan på att distribuera stora mängder effektiva lösningar som snabbt kan öka upp på stridsfältet.

Sammanfattning

Ukraina planerar att kraftigt öka användningen av markdrönare genom att beställa 25 000 drönarsystem under 2026, mer än dubbelt så många som året innan. Målet är att ersätta logistiken vid fronten med markdrönare.

För att möjliggöra detta har staten förenklat upphandlingar, ökat finansieringen och snabbat upp kontraktsprocesser. Samtidigt satsar man på långsiktig planering och bättre samarbete mellan militär och industri.

Artikel 8

Rysk stridsvagnskapacitet – mellan återställning och förslitning

Av Aleks Jatsoun

Utvecklingen av Rysslands stridsvagnsbestånd under kriget i Ukraina pekar på en tydlig trend: en successiv förskjutning från modernare system mot äldre materiel från långtidslager. Öppna källor och oberoende analyser visar att Ryssland sedan 2022 i hög grad har förlitat sig på att återställa stridsvagnar från förråd, snarare än att enbart producera nya.

Inledningsvis rörde det sig främst om mer avancerade varianter som T-72B och T-80, vilka kunde moderniseras till nivåer motsvarande T-72B3 eller T-80BVM.

Under 2025 och in i 2026 tyder dock flera analyser på att tillgången på dessa mer kvalificerade reservplattformar gradvis har minskat. Samtidigt syns en ökad förekomst av äldre modeller, framför allt T-72A, i både återställningsprogram och på slagfältet. Detta innebär inte att Ryssland saknar kapacitet att fortsätta producera eller modernisera stridsvagnar. Industrin – med företaget Uralvagonzavod som central aktör – fortsätter att leverera både nyproducerade T-90M och moderniserade T-72-varianter.

Men kvaliteten på utgångsplattformarna spelar en avgörande roll. Äldre modeller som T-72A kan i viss mån uppgraderas med modern elektronik, skydd och sensorer, men når i praktiken sällan upp till samma skyddsnivå och stridseffektivitet som senare versioner av T-72B-serien.

Parallellt med detta fortsätter förlusterna att vara betydande. Oberoende visuella bekräftelser och analytiska uppskattningar pekar på att Ryssland i genomsnitt förlorar ett stort antal stridsvagnar varje månad. Exakta siffror varierar beroende på metod, men storleksordningen är tillräckligt hög för att skapa ett konstant tryck på både industrin och lagren.

Det centrala problemet för Ryssland är därför inte en omedelbar brist på stridsvagnar, utan en gradvis förändring i deras kvalitet och tillgänglighet. När allt större andel av de återställda fordonen baseras på äldre konstruktioner, påverkar det både skydd, överlevnadsförmåga och effektivitet i strid.

Samtidigt har den ryska armén visat en anpassningsförmåga. Genom förändrad taktik, ökad användning av drönare och mer selektiv användning av pansar försöker man kompensera för materiella begränsningar. Detta innebär att utvecklingen inte är linjär – men riktningen är tydlig.

Sammanfattningsvis står Rysslands stridsvagnsindustri inför en långsiktig utmaning: att upprätthålla både volym och kvalitet under ett utdraget krig. På kort sikt finns fortsatt kapacitet att ersätta förluster. På längre sikt växer dock beroendet av äldre materiel – något som successivt riskerar att påverka den operativa förmågan.

Från analys till handling

Det är i detta sammanhang Blågula Styrkornas arbete blir konkret och avgörande. När motståndaren i ökande grad tvingas förlita sig på äldre och mer sårbara plattformar, förändras också effektiviteten i moderna motmedel. FPV-drönare – särskilt de system som utvecklats och levereras genom vår partnerorganisation Blue Yellow Forces – har visat sig vara ett av de mest kostnadseffektiva sätten att bekämpa just denna typ av mål.

Blue Yellow Forces är svenska Blå Gula Styrkornas systerorganisation i Ukraina som levererar drönare direkt ut till vår Brigad efter era svenska bidrag.

Varje levererad drönare är inte bara ett tekniskt system – det är ett direkt svar på en strukturell svaghet. En äldre stridsvagn med begränsat skydd, sämre sensorer och lägre överlevnadsförmåga blir betydligt mer utsatt i en miljö där precisionsbekämpning från luften är ständigt närvarande.

Det innebär att den utveckling vi ser – där kvantitet i allt högre grad ersätter kvalitet – också skapar ett utrymme där rätt stöd kan få oproportionerligt stor effekt.

För Blå Gula Styrkorna innebär detta något mycket konkret:

De bidrag som samlas in omvandlas snabbt till operativ förmåga vid fronten. Inom några veckor går bidrag från givare i Sverige till färdiga system i händerna på ukrainska förband – system som redan från första dagen påverkar stridsfältet.

I ett krig där tid, anpassning och precision avgör utgången, blir varje sådan leverans en del av ett större sammanhang.

Det är där “ringarna på vattnet” uppstår – från en enskild handling, till en konkret effekt, till en förändring på stridsfältet.

Sammanfattning

Texten beskriver hur Ryssland under kriget i Ukraina allt mer har gått från modernare stridsvagnar till att använda äldre modeller från förråd, eftersom tillgången på nyare plattformar minskar samtidigt som förlusterna är stora.

Även om Ryssland fortfarande kan producera och modernisera stridsvagnar, blir kvaliteten successivt sämre när äldre modeller tas i bruk, vilket påverkar deras effektivitet och överlevnadsförmåga. Samtidigt försöker den ryska armén kompensera genom ändrad taktik och ökad användning av drönare.

På längre sikt innebär detta en utmaning för Ryssland att upprätthålla både kvalitet och volym i sitt stridsvagnsbestånd.

Texten kopplar detta till att ukrainska FPV-drönare blir särskilt effektiva mot äldre och mer sårbara stridsvagnar, och lyfter hur stödsatser snabbt kan omsättas i konkret militär effekt på stridsfältet.

Artikel 9

"När system möter verklighet – och verkligheten avgör"

Under de senaste veckorna har något ovanligt börjat synas i det ryska informationsflödet. Till och med de så kallade Z-voenkorererna (Krigsbloggare) talar nu öppet om brister – inte bara i ammunition, utan i drönare.

Formuleringen känns igen.

2022–2023 handlade det om: “Var är granaterna?” Idag låter det: “**Var är drönarna?**”

Detta är inte bara en logistisk fråga.

Det är en signal om något djupare – en systemsvaghet.

Info-Brev 27

Lars Navander

Modern krigföring avgörs inte längre av volym, utan av tempo.
Hur snabbt man kan upptäcka, analysera, anpassa och slå igen.

Och här blir skillnaden tydlig.

Där ryska centraliserade strukturer bromsar, där beslut fastnar i hierarkier och där resurser fastnar i systemet — där förloras tempo.

Samtidigt ser vi motsatsen i Ukraina.

En modell där innovation sker nära fronten. Där ingenjörer, operatörer och enheter arbetar i samma cykel. Där drönare inte är ett projekt — utan ett verktyg i ständig utveckling.

Och det är här vi i Ukraina kommer in.

För oss är detta inte teori. Det är praktik.

De insamlade bidrag vi får in under första halvan av april börjar omedelbart arbeta.

Redan efter cirka 14 dagar omvandlas de till färdiga drönare.

Och bara 17 dagar efter den första inbetalningen är de där de behövs som mest — vid fronten.

Från beslut till effekt. Från Swish till verklig förmåga. **Det är vår styrka.**

Det är vårt bidrag till det tempo som avgör.

Tack till er som gör detta möjligt.

Hold the Line.

Fritt tänkt och skrivet av Aleks Jatsoun

*Ordförande för
Blå Gula Styrkorna*

Artikel 10 (Rysk artikel)

BCY (Ukrainas väpnade styrkor) köper in nya tusentals markdrönare: håller kampen mot dem på att förlora sin mening?

Ukrainas försvarsministerium har meddelat en ambitiös plan att kraftigt öka inköpen av markdrönar system under 2026. Bara under första halvåret avser myndigheten att köpa upp till 25 000 sådana system, vilket är dubbelt så mycket som den totala inköpsvolymen för hela 2025.

Som förklarats av försvarsministeriet genomförde drönare över 9 000 uppdrag enbart i mars 2026, och 21 500 under första kvartalet 2026. Som ett strategiskt mål anges 100 % automatisering av logistiken vid fronten. För att uppnå detta har redan 19 kontrakt tecknats med tillverkare till ett totalt värde av 11 miljarder hryvnia (250 miljoner dollar).

Det planeras även att inrätta ett forsknings- och utvecklingscenter för markdrönare inom försvarsministeriet, som ska samarbeta med militären och generalstaben, påskynda införandet av nya system och fungera som en central kommunikationsnod med tillverkarna.

Mot denna bakgrund väcker statistiken över målbekämpning av ryska drönaroperatörer intresse, särskilt från team inom centret ”Rubikon”, där de mest erfarna markdrönaroperatörerna arbetar. Enligt beräkningar från Lost Armour avser endast 6,6 % (mindre än 1 600) av de 24 000 episoder som publicerats av ”Rubikon” bekämpning av infanteri. Operatörernas mål är främst drönare, inklusive markbaserade sådana, radarstationer, kommunikationsmedel och fordon – men inte fiendens personal.

Samtidigt strävar Ukrainas drönaroperatörer i första hand efter att bekämpa ryskt infanteri, i syfte att utarma de mänskliga resurserna i de ryska väpnade styrkorna. Enligt Ukrainas styrkor för drönarsystem utgör personal 30 % av målen.

Med hänsyn till denna statistik och den ständiga ökningen av leveranser av drönare till Ukraina antar vissa analytiker att åtminstone en del av de ryska drönaroperatörerna utför ett **ändlöst, tungt och meningslöst arbete**. Det påpekas att det primära målet bör vara Ukrainas personal, vars oacceptabla förluster skulle kunna leda till att fronten kollapsar.

Sammanfattning

Ukraina planerar att kraftigt öka inköpen av markbaserade drönare 2026, med målet att automatisera logistiken vid fronten, och har redan tecknat stora kontrakt samt planerar ett nytt forskningscenter.

Samtidigt visar statistik att ryska drönaroperatörer sällan riktar in sig på infanteri, medan Ukraina i högre grad gör det för att försvaga fiendens personal. Vissa analytiker menar därför att ryska insatser delvis är ineffektiva och att fokus borde ligga mer på att slå ut motståndarens förband.

Info-Brev 11

Ukraina har levererat 92 % av förra årets totala antal fiberoptiska drönare till fronten på mindre än fyra månader.

Ukraina har just löst problemet med priset på fiberoptiska kablar.

Av Olena Mukhina
21/04/2026

Ukrainas försvarsministerium har meddelat att man har förbättrat sitt upphandlingssystem för fiberoptiska drönare för att stabilisera leveranserna till de väpnade styrkorna trots kraftiga prisfluktuationer i viktiga komponenter.

Fiberoptiska drönare är fortsatt en avgörande förmåga i modern krigföring. De kan upprätthålla kontroll under intensiv elektronisk krigföring och ger en stabil kommunikationslänk, vilket avsevärt förbättrar precisionen och effektiviteten i stridsoperationer.

Kraftiga prisökningar skapade risker för kontrakt och leveranser

Under 2025 fick militären, genom kontrakt hanterade av försvarsupphandlingsmyndigheten, 374 000 fiberoptiska drönare, och i april 2026 hade redan mer än 92 % av fjolårets totala volym levererats.

Prisjusteringsmekanism hjälper till att upprätthålla produktionen

”På senare tid har kontraktsskrivningen blivit mer komplicerad på grund av globala marknadsförhållanden: priserna på fiberoptik har ökat och varierat med 2–6 gånger”, uppgav försvarsministeriet.

Till följd av detta skrev tillverkarna initialt kontrakt med fasta priser, men snabba kostnadsökningar för komponenter skapade risker för förseningar och att åtaganden inte skulle kunna uppfyllas.

Reform av upphandlingen förbättrar leveransstabiliteten till fronten

Tillsammans med regeringen och försvarsupphandlingsmyndigheten införde försvarsministeriet en mekanism som gör det möjligt att justera kontraktspriser baserat på kostnaden för fiberoptiska kablar, spolar och rullar.

”Sedan slutet av mars har de första tilläggsavtalen inom centraliserad upphandling redan undertecknats med uppdaterade priser som återspeglar ökningen av fiberoptikkostnader”, uppgav ministeriet.

Denna justering har bidragit till att upprätthålla stabila leveranser till frontförband trots en volatil global marknad för komponenter.

Tidigare införde Ukraina även en universell markbaserad kontrollstation för fiberoptiska drönare. Lösningen är avsedd att ersätta flera separata styrsystem och förenkla operatörernas arbete vid fronten, enligt Ukrainas försvarsminister Mychajlo Fedorov.

Han förklarade att ”dussintals olika lösningar från olika tillverkare används samtidigt vid fronten”. Som ett resultat tvingas operatörer bära med sig 3–5 olika system, vilket skapar extra arbetsbelastning och minskar tiden för att genomföra uppdrag.

Sammanfattning

Ukraina har förbättrat sitt upphandlingssystem för fiberoptiska drönare för att hantera kraftiga prisvariationer och säkra stabila leveranser till fronten. Genom att införa flexibla kontrakt som justeras efter komponentkostnader har man kunnat undvika förseningar och upprätthålla produktionen.

Samtidigt utvecklar landet nya lösningar, som en gemensam kontrollstation, för att förenkla användningen av drönare och öka effektiviteten i strid.

Artikel 12

11 länder vill ha Ukrainas drönarteknik: tre gulfstater har redan tecknat 10-åriga avtal

Ukrainska interceptordrönare (system som är utformade för att skjuta ner ryska Shahed-drönare och andra attackdrönare) har blivit en av Ukrainas mest stridsbeprövade drönarförmågor.

*Av Olena Mukhina
21/04/2026*

Ett separat område fokuserar på Europa. Ukraina samarbetar redan med Tyskland, Norge, Italien, Sverige och Nederländerna, samtidigt som man också försöker fördjupa samarbetet med Storbritannien och Frankrike.

”Självklart har vi starka relationer med Storbritannien och Frankrike. Jag är säker på att detta också kommer att utvecklas där”, noterar presidenten.

Utöver försvar omfattar avtalen även samarbete inom energi och resurser. Särskilt diskuterar Ukraina gaspartnerskap med Norge, infrastrukturutveckling med Rumänien samt möjligt stöd för oljeförsörjning från partners i Mellanöstern.

En soldat styr en markdrönare under tester på en övningsplats den 10 april 2026.

Tidigare rapporterade Euromaidan Press att den amerikanska armén började använda billiga Merops-interceptordrönare för att skydda sina styrkor i Mellanöstern, mot bakgrund av det växande hotet från Shahed-136-liknande drönare.

Artikel 13

Drönare har just tagit en rysk stridsställning i Ukraina – men oroa dig inte för verkliga Terminator-drönare än.

Begreppet **“terminatordrönare”** är inget officiellt tekniskt namn, utan används i media och debatt för att beskriva **autonoma vapensystem** – alltså drönare som kan välja och attackera mål utan direkt mänsklig styrning.

Ukrainas ökande användning av drönare i sitt försvar har fått stor uppmärksamhet i takt med att Rysslands invasion har fortsatt. Även om det mesta fokuset har legat på luft- och sjödrönare, har arméns användning av markdrönare varit en mer lågmäld utveckling – men en som blir allt viktigare.

Militära markdrönare förändrar snabbt uppgifter på stridsfältet. *Men under överskådlig framtid kommer deras största betydelse att ligga i stödroller snarare än att direkt ersätta infanterisoldater. Därför bör erövringen av en fiendestridsställning med drönare ses som en milstolpe, men inte överdrivas.*

När det gäller markdrönare som ska utföra infanteristrid finns flera allvarliga hinder. Det första är bokstavligen hinder. Den som har sett allt mer avancerade markdrönar demonstrationer på nätet har sett drönare som navigerar i komplex terräng.

Men att operera i en kontrollerad miljö framför en kamera är något helt annat än att korsa sönderbombad terräng under beskjutning. De flesta markdrönare är fortfarande beroende av hjul eller band av flera skäl: mekanisk enkelhet, tillgång på reservdelar och kostnad.

Samtidigt har de tydliga begränsningar i vilken typ av terräng de kan ta sig fram i, och inte alla fiendeställningar ligger vid asfalterade vägar.

Även med hänsyn till stridsutrustning och stridsfältets natur kan mänskligt infanteri klättra, hoppa, vada och ta sig över många typer av hinder på ett sätt som markdrönare ännu inte kan matcha.

Militära markdrönare förändrar snabbt uppgifter på stridsfältet. Men under överskådlig framtid kommer deras största betydelse att ligga i stödroller snarare än att direkt ersätta infanterisoldater.

Människans kontroll

Det andra stora hindret är den elektromagnetiska miljön. Även om termen markdrönare ofta används för markdrönare, är de i de flesta fall fortfarande fjärrstyrda, vilket innebär att operatören måste ha en konstant kommunikationslänk till fordonet.

Detta kan ske via radio. Men dessa länkar kan störas av fientlig elektronisk krigföring, eller påverkas av ogynnsamt väder och terräng.

Operatören kan också styra drönaren via fiberoptisk kabel, som inte kan störas elektroniskt men som begränsar hur långt drönaren kan röra sig. Kabeln kan dessutom skadas av explosioner, splitter eller svår terräng.

Alternativet är autonomi, och dessa markdrönare har i allt större utsträckning viss självständig funktion. Men hittills handlar det oftast om specifika uppgifter, som att identifiera och markera fiendeställningar, snarare än full autonomi i form av att själva köra och styra.

Autonom körning är en mycket stor utmaning. Invånare i London kan nyligen ha sett Waymo:s självkörande taxibilar röra sig genom stadens gator inför en planerad utrullning.

Men att följa trafikregler och relativt tydliga vägmarkeringar är fortfarande en mycket komplex uppgift.

Att navigera ett stridsfält i en komplex tredimensionell miljö är minst lika svårt och kräver enorm beräkningskraft. Den kraften kan antingen finnas ombord på drönaren, vilket kraftigt ökar kostnad och komplexitet, eller hanteras på distans och skickas tillbaka – vilket åter leder till problemet med sårbara kommunikationslänkar.

Sammanfattning

Texten beskriver att Ukrainas användning av markdrönare ökar, men att tekniken fortfarande främst fungerar som stöd till soldater snarare än att ersätta dem.

Drönarna har stora begränsningar i terrängframkomlighet, sårbar kommunikation och tekniska krav, vilket gör dem mindre effektiva i direkt strid jämfört med mänskligt infanteri. De är ofta fjärrstyrda och beroende av radiosignaler eller kablar, som kan störas eller förstöras.

Även om viss autonomi utvecklas är den fortfarande begränsad och främst inriktad på enklare uppgifter. Därför ses markdrönare som viktiga men ännu inte kapabla att fullt ut ersätta soldater på stridsfältet.

Artikel 14

I Ukraina har man nu utvecklat en ny attackdrönare "Khmarynka" ("Lilla molnet")

Stridslast: upp till 7 kg
Räckvidd: upp till 50 km
Maxhastighet: 140 km/h
Flygtid: upp till 60 minuter
Dimensioner: vingspann — 196 cm,
längd — 153 cm"

Artikel 15

Artikel för dig som tröttnat på drönare

Med mina Info-Brev och föredrag om drönare träffar jag intressanta personer. En av dessa är Anders Friberg under ett Marintmöte. Anders, som har uppnått en aktningsvärd ålder, har arbetat i en grupp som har skrivit rapporten på bild nästa sida. Gruppen anser att orsaken till Estonias förlisning har helt annan orsak. Anders sammanfattar här intressanta slutsatser från rapporten

Här är ett försök till en förenklad bild av skillnader i syn på orsakerna till att Estonia plötsligt lämnade havsytan och tog 852 människor med sig i djupet. SHK (Statens Haverikommission) som lämnade sin slutrapport i december 2005 hävdar att:

- Estonia tappade sitt bogvisir i den rådande sjöhävningen och bogrampen hindrade inte havet att komma in på bildäck.
- Fartyget fylldes så snabbt med vatten att hon kantrade och sjönk på en timme.

Info-Brev 27

Lars Navander

- Det stora hål som senare upptäcktes under vattenlinjen på styrbordssidan hävdar SHK ha uppstått vid fartygets kontakt med sten eller berggrund på botten.
- Inget tyder på att fartyget skulle ha träffats av något fartyg under vattenlinjen.
- BMTIG (Baltic Marine Technical Investigation Group), som presenterade sin rapport en vecka innan SHK's dito, har en annan syn på hur fartyget kunde tappa flytbarheten så snabbt.
- Det hål om styrbord, under vattenlinjen, om ca **100 kvm (25 m långt och 4 m brett)**, som konstaterades vid undersökning av fartyget på havsbotten, kan inte ha orsakats av något annat än ett undervattensföremål med slagkraft om minst 140 MJ (megajoule), som t ex en ubåt om 7 000 ton och minst 12 knops fart, eller 10 000 ton med minst 11 knop.
- Om hålet skulle ha uppstått först vid kontakt med botten, skulle hålet ha haft ett helt annan utseende och fartyget ha stannat kvar på ytan, hängande upp och ned på luften i kölen.
- Många passagerare som intervjuats har berättat att de kastats ut ur sin säng eller av sin stol av stöten mot fartyget i sidled. En stöt som SHK lämnat helt därhän.

Nedtecknat av Anders Friberg den 15 april 2025

71 sidor mycket teknisk och övertygande rapport

Du läsare av Info-Brev!
**Något i dessa som saknas
eller bör förbättras?**

Skall slutligen nämna att vår Brigad
”Svenskbrigaden” nu fått ca 100 Falkondrönare
och 70 Interceptdrönare (jaktdrönare). Det är vår
98 åring i Västsverige som betalat.

Swish 1232332542
Bankgiro 784-1240
Blå Gula Styrkorna

**STÖD VÅR
BRIGAD**

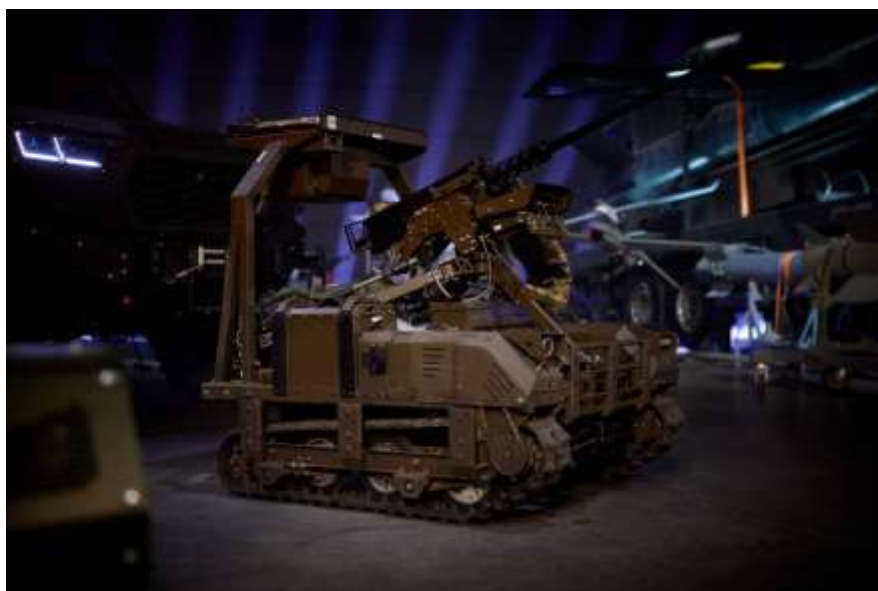
Artikel 16

Nästa stora steg”: Ukraina planerar 50 000 mardrönare för att hålla soldater borta från fara vid en drönarmättad front

Kiev påskyndar utplaceringen av markdrönare, som redan används för logistik och evakuering i högriskzoner.

Av Benjamin Murdoch
28/04/2026

Ukrainas markdrönare

Ukrainas president Volodymyr Zelenskyj sade att landet har satt ett mål att beställa minst 50 000 obemannade markdrönare, och kallade dem **”nästa stora steg” i modern krigföring efter luftburna drönare.**

Satsningen speglar en bredare förändring i hur Ukraina för krig, där båda sidor i stor utsträckning förlitar sig på obemannade system. Medan luftdrönare fortfarande är det främsta verktyget för attacker, tar markdrönare över stöduppgifter som tidigare utsatte soldater för beskjutning.

Zelenskyj: expansion behövs för att rädda liv

I sitt kvällstal den 27 april sade Zelenskyj att markdrönare redan förändrar operationerna vid fronten och kommer att bli lika viktiga som luftdrönare.

”Det är redan omöjligt att föreställa sig försvaret utan drönare, och samma sak gäller för markdrönare”, sade han.

Han tillade att de kontrakterade volymerna av markrobotar redan har mer än fördubblats jämfört med förra året och måste öka ytterligare för att möta behovet på stridsfältet.

Zelenskyj kopplade expansionen direkt till att minska förluster. Markdrönare används allt mer för logistik vid fronten, evakuering av sårade soldater och för att utföra uppdrag i högriskområden.

Förband vid fronten använder redan markdrönare

Denna förändring är redan synlig på slagfältet. Enligt ukrainska militära källor använder enheter ur den 42:a Mekaniserade brigaden nära riktningen Novopavlivka markdrönare för att förse FPV-drönarteam som opererar nära frontlinjen, där rysk drönaraktivitet och fjärrutlagda minor har gjort traditionella logistiska rutter för farliga.

Markrobotar levererar nu ammunition, bränsle och mat till framskjutna positioner dagligen och ersätter soldater i utsatta försörjningsuppdrag.

I ett fall som beskrivs av militära källor förvandlades ett rutinuppdrag till en medicinsk evakuering efter att två soldater sårats av en rysk FPV-attack. En markdrönare transporterade dem cirka 8 kilometer till säkerhet, vilket möjliggjorde vidare evakuering med fordon.

Från logistik till stridsroller

Ukrainska soldater säger att systemen fortfarande utvecklas men redan visar sig tillräckligt hållbara för upprepade uppdrag, där vissa enheter genomför dussintals insatser.

Militär personal ser också bredare framtida användningsområden, inklusive stridsroller, minröjning och till och med anfallsoperationer med monterade vapensystem.

Ökning av produktion och långsiktiga mål

Zelinskis tillkännagivande tyder på att Ukraina snabbt försöker öka dessa kapaciteter, integrera markdrönare tillsammans med sitt stora dröner och expandera den inhemska försvarsproduktionen.

Han betonade att det långsiktiga målet är större teknologiskt oberoende, inklusive att utveckla viktiga system inom landet eller tillsammans med partners.

Samtidigt som Ryssland fortsätter att upprätthålla sin egen militärindustriella produktion satsar Ukraina på att automatisering – i luften och på marken – kan minska riskerna kopplade till personal och upprätthålla operationstempot.

Ukrainska drönanoperatörer vid sin markdrönare

Sammanfattning

Ukraina planerar att skaffa minst 50 000 markdrönare som ett nästa steg i modern krigföring. De används redan för logistik, evakuering av sårade och uppdrag i farliga områden, vilket minskar risken för soldater.

President Volodymyr Zelenskyj betonar att dessa system blir lika viktiga som drönare i luften. Samtidigt vill Ukraina snabbt öka produktionen och bli mer teknologiskt självständigt, för att kunna möta Ryssland och hålla uppe tempot i kriget.